

דף ב.

עין משפט א.ב.

אה"ע סימן סד פעיף ג

ג. י"א דאין נושאין נשים לא בע"ש ולא ביום א', גזירה שמא יבוא לידי חילול שבת בהכנת הסעודה, ויש מתירין, וכן פשט המנהג.

ב. מנהג חכמים שהנושא בעולה ישאנה בחמישי כדי שיהיה שמח עמה ג' ימים חמישי, שישי, ושבת, ויוצא למלאכתו ביום א'.

ג. נהגו שלא לישא אשה אלא בתחילת החודש בעוד שהלכנה בהגה: במלואה א.

עין משפט ג.ד.

אה"ע סימן נו פעיף ג

ב. הגיע הזמן ולא נשא אותה, חייב במזונותיה אע"פ שלא כנס, אם לא שעיכבו אונס, כגון חלה תוך הזמן.

דף ב. :

עין משפט א.

אה"ע סימן קמד פעיף א

א. אמר לה הרי זה גיטך אם לא אבוא בתוך ל' יום, או ע"מ שלא אבוא בתוך ל' יום, והיה בא בדרך בתוך ל' יום וחלה או נאנס כגון עיכבו נהר, ולא בא עד אחרי ל' יום, הרי זה גט. אפי' עמד וצווח הריני אנוס דאין אונס בגיטין ב. ואפי' גילה דעתו שאין רצונו לגרש לאו כלום,

א. עיין בפ"ת ס"ק ה' וס"ק ו'. ודקדק הרמ"א לכתוב בלשונו נהגו אבל לא כתב וכן נוהגין.

ב. אע"ג שבכל התורה כולה אונס מהני, כאן בגט תיקנו חז"ל דאין אונס בגיטין משום צנועות ומשום פרוצות, וכל מקדש אדעתא דרבנן מקדש, מגמ', ב"ש. ותנאי שהתנה הבעל שהיא תעשה לטובתו, לא מהני טענת אונס כי הוא לא נתרצה ליתן גט כי אם בתנאי שתעשה זאת, וכתב הב"ש דאחרי חדר"ג והיא התנתה שהוא יעשה לטובתה, לא מהני טענת אונס מצידו, אפי' אונס דלא שכיח כלל מטעם הנ"ל. ועיין תשובת הרא"ש כלל מ"ד.

את הספרים של הרב מ. אלחדד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל,

ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

מכיון שלא אמר חוץ מאם יקראני אונס.

א. ב. מ"מ אונס דלא שכיח^ג כגון אכלו אריה, או נפל עליו הבית, או הכישו נחש, כיון דלא אסיק אדעתיה להתנות עליו, אונס זה מבטל הגט וזקוקה ליבם. נפל בשבי הוי אונס דשכיח^ד, ואינו מבטל הגט.

עין משפט ג. אה"ע סימן קמה סעיף א

א. אמר לה הרי זה גיטך אם מתי, או אם מתי מחולי זה, או לאחר מיתה אינו גט^ה. וי"א דהוי ספק גט^ו.

עין משפט ד. אה"ע סימן קמד סעיף ג

ג. ד. הרי זה גיטך מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד י"ב חודש, ומת בתוך י"ב חודש, הרי זו מגורשת^ז. אבל אם יש לה יבם לא תנשא בלא חליצה עד שיעברו י"ב חודש^ח, ואם נישאת לא תצא.

עין משפט ה. אה"ע סימן קמד סעיף א

עיין לעיל עין משפט א

ג. בין בידי שמים בין בידי אדם דכל שהוא לא שכיח בטל הגט ב"ש.

ד. והיינו שכיח ולא שכיח, ובגט לא הוי אונס, אבל בממון הוי אונס, כמ"ש בחו"מ סי' קע"ו.

ה. ואין להקשות מדוע לא נאמר תנאי בטל ומעשה קיים שהרי לא כפל תנאו וא"כ המעשה קיים, דכל האומר אם מתי כאומר לאחר מיתה והוי כאילו קובע זמן לאחר מיתה ואין גט לאחר מיתה, דאין צריך דיני התנאים. עיין ב"ש.

ו. הספק אם הלכה כר' יוסי שאמר זמן של שטר מוכיח עליו והוי כאלו אמר מהיום. ב"ש.

ז. ממשנה גיטין ע"ו ע"ב.

ח. איבעיא דלא איפשיטא בגמ' שם. ולדעת התוס' והרא"ש משום דגזרינן מת אטו לא מת, והרמב"ם למד מכאן דכל זמן שלא נתבטל התנאי בפועל צריכה חליצה, אך גם להרמב"ם אם נישאת לא תצא, אבל הב"ש כתב דממה שכתב הטור דספק מגורשת משמע תצא. וצ"ע.

את הספרים של הרב מ. אלחדד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל,

ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477